

Sygn. akt VIII GC 39/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak

Protokolant: sekr. sądowy Marta Serwatka

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Gminie M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy M. S. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz kwotę 102 000 zł (sto dwa tysiące złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 grudnia 2016 roku;

II. ustala, że powódka wygrała niniejsze postępowanie w 100%, przy czym szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII GC 39/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 grudnia 2016 r. powódka (...) spółka akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy M. S. kwoty 102 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu według norm przepisanych albo spisu kosztów. W uzasadnieniu wskazała, że łączyła ją z pozwaną umowa o roboty budowlane, na podstawie której powódka zobowiązała się do wykonania prac pn.: „T. S. przebudowa ze zmianą sposobu użytkowania budynku byłej T.”. Powódka dostarczyła pozwanej gwarancję ubezpieczeniową na zabezpieczenie wykonania umowy. Po odbiorze przedmiotu umowy pozwana zgłaszała powódce wady, które w większości były usuwane zgodnie z postanowieniami umowy. Powódka twierdziła jednak, że pozwana dokonując zgłoszeń w ramach gwarancji i rękojmi zgłaszała także wady lub braki, które już uprzednio zostały usunięte i powstały ponownie z przyczyn niezwiązanych ze sposobem wykonania przez powódkę robót lub pierwotnego ich usunięcia. Po zgłoszeniu tych usterek pozwana, wywodząc swoje prawo z nienależytego wykonania przez powódkę umowy w zakresie usuwania wad w okresie gwarancji i rękojmi, zwróciła się do zakładu ubezpieczeń, będącego gwarantem, o wypłatę kwoty 102 000,00 zł na podstawie gwarancji. Wobec bezwarunkowego charakteru gwarancji zakład ubezpieczeń dokonał zapłaty na rzecz pozwanej. W konsekwencji powódka zobowiązana była do zwrotu tej sumy gwarantowi co też uczyniła. Zdaniem powódki nie ponosi jednak ona odpowiedzialności za usterki a tym samym pozwana nie była uprawniona do skorzystania z zabezpieczenia należytego wykonania umowy w postaci gwarancji. Powódka stała na stanowisku, że uruchomienie gwarancji spowodowało u powódki szkodę w związku z bezprawnym i zawinionym działaniem pozwanej a zatem zostały spełnione przesłanki z art. 415 k.c. Z ostrożności procesowej podstawy odpowiedzialności pozwanej powódka upatrywała w art. 471 k.c. (odpowiedzialność kontraktowa) ewentualnie w art. 410 § 2 k.c. wskazując, że świadczenie wypłacone przez powódkę pomimo ustania jej odpowiedzialności w zakresie rękojmi i gwarancji jest świadczeniem nienależnym. W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie

powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu potwierdziła, że strony łączyła umowa z dnia 27 maja 2011 r. o roboty budowlane. Zdaniem pozwanej wbrew stanowisku powódki istniały jednak podstawy do skorzystania z gwarancji ubezpieczeniowej z uwagi na wady i usterki w wykonanych przez powódkę pracach a dotyczących: braku przewodów grzejnych w dwóch rynnach, niesprawnych przewodów w pozostałych rynnach i rurach spustowych, plam i zacieków na suficie i konstrukcji stalowej, braku dostępu do zaworu napowietrzającego w pomieszczeniu WC na korytarzu kondygnacji piwnicznej, uszkodzenia uszczelki korkowych przy naświetlach w podłodze galerii głównej, pęknięć posadzki w galerii piwnicznej i pomieszczeniu technicznym oraz braku czujnika deszczu przy oknie oddymiającym. W ocenie pozwanej zachodzą przesłanki nienależytego wykonania umowy przez powódkę a pozwana w okresie trwania rękopisami wielokrotnie zgłaszała liczne wady i usterki, które zostały usunięte przez powódkę tylko częściowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 maja 2011 r. powódka (...) spółka akcyjna w W. zawarła z pozwaną Gminą M. S. umowę o roboty budowlane, na podstawie której powódka zobowiązała się do wykonania prac polegających na realizacji zadania inwestycyjnego pn.: „T. S. - przebudowa ze zmianą sposobu użytkowania budynku byłej transformatorowni na Centrum sztuki współczesnej przy ul. (...) w S.". Prace miały być realizowane według warunków kontaktowych (...) na budowę dla robót budowlanych i inżynierskich projektowanych przez pozwaną jako zamawiającego (§ 1 ust. 2). Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy szczegółowy zakres robót przedstawiały następujące dokumenty: umowa o roboty budowlane, dane kontraktowe – załącznik nr 1 do umowy, specyfikacja istotnych warunków zamówienia wraz z modyfikacjami i wyjaśnieniami, warunki szczegółowe kontraktu, warunki ogólne kontraktu, dokumentacja projektowa, oferta wykonawcy. Umowa przewidywała, że roboty zostaną zakończone w ciągu 15 miesięcy od daty podpisania umowy (§ 4 ust. 1).

W § 4 ust. 2 umowy wykonawca, czyli powódka udzieliła 36 miesięcznej rękojmi i gwarancji jakości na roboty wykonane w ramach niniejszej umowy zgodnie z warunkami określonymi w karcie gwarancyjnej. Będącej załącznikiem nr 2 do umowy. Czas ten miał być liczony od dnia wystawienia świadectwa przejęcia, zgodnie z subklauzulą 10.01. Za datę wypełnienia zobowiązań powódki wynikających z umowy strony przyjęły spełnienie warunku zawartego w subklauzuli 11.9 – świadectwo wykonania. Kwotę wynagrodzenia ustalono na 12 946 637,84 zł w tym podatek VAT mającą charakter ryczałtowy (§ 5 ust. 3). W § 7 ust. 1 umowy strony postanowiły, że powódka (wykonawca) dostarczy pozwanej najpóźniej w dniu zawarcia umowy zabezpieczenie należytego wykonania umowy w wysokości stanowiącej równowartość 5% zaakceptowanej kwoty kontaktowej brutto tj. 647 331,89 zł w formie gwarancji ubezpieczeniowej. W dniu 13 czerwca 2012 r. strony zawarły aneks nr (...) do umowy zmieniający termin zakończenia robót na dzień 25 września 2012 r. bez zmiany wynagrodzenia. W dniu 19 lipca 2012 r. strony podpisały kolejny aneks nr (...) wprowadzający konieczne zmiany do projektu podstawowego, bez których prawidłowe wykonanie zadania nie byłoby możliwe. W oparciu o protokół robót zamiennych: 1) nr (...) z dnia 24.11.2011 r. rozszerzono zakres obejmujący rozbiórkę i odtworzenie gzymsu w osi A, jako żelbetowego wzmacniającego w osi 8, 2) nr (...) z dnia 16.11.2011 r. rozszerzono zakres o rozbiórkę i odtworzenie wraz z podniesieniem o 10 cm stropu odcinkowego nad II piętrzem w części C budynku, 3) nr (...) z dnia 20.02.2012 r. zmieniono grawitacyjne odwodnienie dachu na instalację (...), 4) nr (...) z dnia 06.04.2012 r. na zamianę czterech agregatów chłodzących bezpośredniego odparowania zasilających centrale wentylacyjne na jeden agregat wody lodowej. Zwiększyło się wynagrodzenie do kwoty 13 162 522,00 zł. Zmieniono termin zakończenia robót na dzień 25 października 2012 roku. W dniu 10 października 2012 r. zawarto aneks nr (...), którym zmieniono nadzór nad realizacją robót. W dniu 24 października 2012 r. sporządzono aneks nr (...), którym wprowadzono kolejne zmiany do projektu protokołami konieczności:

1. nr (...) z dnia 19 października 2012 r. obejmujący:

- wykonanie zamiennnej konstrukcji ramy stalowej w S. głównej (korekta stropu II piętra)
- zagęszczenie ilości płatwi stalowych
- wykonanie zamiennych węzłów podparcia kratownic
- wykonanie zamiennego oparcia słupów nadbudowy III piętra 2. nr (...) z dnia 19 października 2012 r. obejmujący:
- rozbiórkę warstw posadzkowych w piwnicy, zgodnie z rysunkiem inwentaryzacji - załącznik Nr 2 do protokołu
- wykonanie izolacji ciężkiej na części ściany przylegającej do budynku sąsiadującej wraz ze ścianką dociskową - załącznik nr 4 do protokołu
- wykonanie systemu odwadniającego wody gruntowe

3. nr (...) z dnia 19 października 2012 r. obejmujący:

- ułożenie warstw posadzkowych parteru I,II,III piętra zgodnie z dokumentacją zamienną
- wykonanie automatycznego sterowania instalacją ogrzewania podłogowego
- wykonanie zabudowy przewodów instalacyjnych oraz montaż misek ustępowych na stelażach.

Zmieniono wartość wynagrodzenia na kwotę 13.850.833,85 zł oraz termin zakończenia prac na dzień 22 kwietnia 2013 r. W dniu 22 lutego 2013 r. sporządzono aneks nr (...) do umowy, którym wprowadzono kolejne zmiany do projektu protokołami konieczności:

- nr (...) z dnia 20 lutego 2013 r. obejmujący zmianę sposobu sterowania roletami akustycznymi i zaciemnieniami w oknach O 13

- nr (...) z dnia 20 lutego 2013 r. dotyczący zmian sterowania instalacją centralnego ogrzewania po stronie odbiorczej, - nr (...) z dnia 20 lutego 2013 r. obejmujący zmianę aranżacji holu wejściowego. Powyższe zmiany spowodowały zmianę wynagrodzenia na kwotę 14,188.268,84 zł i zmianę terminu odbioru na dzień 6 maja 2013 r.

Dowód: umowa o roboty budowlane z załącznikami (k. 37 - 51), aneksy nr (...) (k. 52 - 63).

W dniu 26 maja 2011 r. powódka dostarczyła pozwanej gwarancję ubezpieczeniową stanowiącą zabezpieczenie należytego wykonania umowy. Gwarantem była (...) spółka akcyjna w S.. Zgodnie z postanowieniami gwarancji była ona bezwarunkowa i nieodwołalna, płatna w ciągu 21 dni po otrzymaniu pierwszego wezwania na piśmie od zamawiającego stwierdzającego, że wykonawca nie wywiązał się ze swoich zobowiązań wynikających z umowy. Żadna zmiana ani uzupełnienie lub jakakolwiek modyfikacja warunków umowy i robót nie zwalniała gwaranta z odpowiedzialności wynikającej z gwarancji. Postanowienia gwarancji ulegały zmianom w związku z zawieraniem przez powódkę aneksami do umowy o roboty budowlane. Powódkę i (...) spółkę akcyjną w S. łączyła umowa o współpracy w zakresie udzielania gwarancji ubezpieczeniowych w ramach przyznanego limitu gwarancyjnego. W myśl postanowień tej umowy z dniem dokonania wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu gwarancji, gwarantowi przysługiwało w stosunku do zobowiązanego roszczenie o zwrot wypłaconego świadczenia powiększonego o poniesione przez gwaranta

koszty związane z jego wypłatą wraz z odsetkami w wysokości ustawowej licznymi od dnia po dniu wypłaty świadczenia lub poniesienia kosztów. Powódka jako zobowiązana miała obowiązek nieodwołalnie i bezwarunkowo zapłacić kwotę wypłaconą przez gwaranta beneficjentowi, w terminie 5 dni od dnia dokonania przez gwaranta wypłaty z tytułu gwarancji .

Dowód: gwarancja należytego wykonania umowy z aneksami (k. 83 – 90), umowa o współpracy wraz z aneksami (k. 103 – 113).

W toku realizacji prac objętych umową powódka wielokrotnie zgłaszała pozwanej, że w sali wystawowej na poziomie piwnicy pojawiają się wykwyty oleistej substancji na wykonanych tynkach na sufitach. Plamy i zacieki pojawiały się także na konstrukcji stalowej. Powódka zwróciła się do pozwanej z zapytaniem jak dalej w tym przypadku postępować. Zgodnie z zaleceniami powódka skuła przebarwiony tynk, wyczyściła cegłę i położyła tynk cementowy oraz oszprycowała strop jednak problem znowu się pojawił. Powódka zaproponowała by rozebrać strop, usunąć zaolejone cegły i położyć od nowa jednak to rozwiązanie wydłużyłoby czas realizacji prac i zwiększyło koszty zatem pozwana nie wyraziła na nie zgody. Pozwana nakazała położenie gruntu epoksydowego, co też powódka wykonała, jednak zacieki nadal się pojawiały.

Dowód: protokoły z narad koordynacyjnych (k. 118 – 128), wystąpienie wykonawcy z dnia 26 marca 2013 r. (k. 129 – 136), wystąpienie wykonawcy z dnia 28 marca 2013 r. (k. 137 – 138), wystąpienie wykonawcy z dnia 11 kwietnia 2013 r. (k. 157), zeznania świadka A. O. (k. 738v.-740v), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka J. C. (k. 747 – 747v.), zeznania świadka K. P. (k. 745 – 746), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760).

Powódka wykonała przedmiot umowy i został on odebrany przez pozwaną w dniu 16 maja 2013 r. W protokole odbioru końcowego stwierdzono, że roboty zostały wykonane w terminie umownym, zgodnie z zakresem umowy i aneksami oraz zgodnie z dokumentacją techniczną. Podczas odbioru stwierdzono wystąpienie usterek, na usunięcie których wyznaczono powódce terminy przypadające na dzień 23 maja 2013 r. oraz 29 maja 2013 r.

Wśród zgłoszonych usterek pod poz. 4.1.4. w załączniku do protokołu odbioru końcowego robót znalazła się ta polegająca na braku mocowania kabla grzejnego w koszu dachowym. Zalecono poprawienie mocowania poprzez dodanie jednej listwy mocującej. Zgłoszone podczas odbioru końcowego usterki zostały przez powódkę usunięte w ustalonym terminie, czyli do 29 maja 2013 r., w tym wada w zakresie przewodów grzejnych, co zostało potwierdzone przez komisję odbiorową pozwanej w załączniku do protokołu odbioru końcowego robót po przeglądzie dokonany przez komisję.

W protokole odbioru końcowego nie stwierdzono braku przewodów grzejnych w rynnach bądź niesprawności pozostałych. **Dowód:** protokół odbioru końcowego z załącznikami (k. 64 – 65, 66 – 72, 73 – 77, 78 - 81), załącznik do protokołu odbioru z dnia 29 maja 2013 r. (k. 82), wykaz usterek (k. 179 – 195), notatka z protokołu przeglądu (k. 196 – 197), pismo z dnia 15 kwietnia 2016 r. (k. 198 – 200), pismo z dnia 22 grudnia 2015 r. (k. 209 – 214), zeznania świadka A. O. (k. 738v.-740v.), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka J. C. (k. 747 – 747v.), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760). Po odbiorze końcowym w okresie gwarancyjnym pozwana zgłaszała szereg wad.

Pozwana nadal zgłaszała wady w zakresie plam i zacieków na tynku i konstrukcji stalowej. Powódka, tak jak przed odbiorem końcowym, usuwała te wady na bieżąco jednak działania te były nieskuteczne.

Bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.). W dniu 3 stycznia 2014 r. pozwana zgłosiła po raz pierwszy powódce usterki w postaci braku przewodów grzejnych w dwóch rynnach oraz niesprawność przewodów w pozostałych rynnach i rurach spustowych. Zgłoszenia w tym zakresie dokonywała także w zestawieniu usterek z dnia 4 grudnia 2015 r., w notatce z dnia 16 grudnia 2015 r. oraz w notatce z dnia 9 czerwca 2016 r. Powódka wadę polegającą na niesprawności przewodów usunęła w maju 2014 roku zlecając te prace podmiotowi trzeciemu.

Dowód: zestawienie usterek na dzień 3 stycznia 2014 r. (k. 179 – 182), pismo z dnia 27 lutego 2014 r. (k. 183), zestawienie usterek z dnia 24 lutego 2014 r. (k. 184 -185), zestawienie usterek na dzień 24 czerwca 2014 r. (k. 186

– 189), zestawienie usterek z dnia 4 grudnia 2015 r. (k. 190 – 191), notatka z dnia 16 grudnia 2015 r. (k. 192 – 195), protokół przeglądu z dnia 14 kwietnia 2016 r. (k. 196 – 197), pismo z dnia 15 kwietnia 2016 r. (k. 198 – 200), notatka z dnia 9 czerwca 2016 r. (k. 201 – 202), korespondencja stron (k. 203 -218), faktura nr (...) (k. 764), zlecenie robót z dnia 12 maja 2014 r. (k. 765), protokół odbioru robót z dnia 15 maja 2014 r. (k. 766), zeznania świadka A. O. (k. 738v. – 740v.), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.),

W dniu 14 kwietnia 2016 r. pozwana zgłosiła pozwanej usterkę w postaci braku dostępu do zaworu WC (brak rewizji), wada ta została stwierdzona także w notatce ze spotkania z dnia 9 czerwca 2016 r. Dokumentacja projektowa nie przewidywała rewizji, gdyż zawór do WC był automatyczny, który sam się odpowietrza. Mimo to pozwana chciała aby ta rewizja była w związku z tym powódka zwróciła się do pozwanej o wskazanie miejsca, w którym otwór rewizyjny miał zostać wykonany. Pozwana nie udzieliła odpowiedzi więc powódka wykonała w dniu 4 lipca 2016 r. otwór w wybranym przez siebie miejscu, które pozwana uznała za nieodpowiednie.

Dowód: protokół z przeglądu usunięcia usterek gwarancyjnych (k. 196 – 197), pismo z dnia 15 kwietnia 2016 r. (k. 198 – 200), notatka z dnia 9 czerwca 2016 r. (k. 201 – 202), pismo z dnia 22 grudnia 2015 r. (k. 209 – 214), faktura (...) (k. 767), zeznania świadka A. O. (k. 738v.-740v), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka K. K. (k. 742 – 744), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760),.

W okresie gwarancyjnym pozwana zgłaszała też powódce uszkodzenia uszczelki korkowych pomiędzy przeszkleniami a podłogą w galerii głównej. Pozwana dokonywała tych napraw kilkakrotnie. Przyczyny powstawania uszkodzeń były mechaniczne – powstawały w związku z poruszaniem się po tej powierzchni w butach na obcasach. Projekt nie przewidywał sposobu zabezpieczenia tych uszczelki korkowych, które z uwagi na to, że są wykonane z miękkiego materiału łatwo ulegają uszkodzeniom. Uszczelki korkowe zostały wykonane i wbudowane prawidłowo.

Dowód: protokół z przeglądu usunięcia usterek gwarancyjnych (k. 196 – 197), pismo z dnia 15 kwietnia 2016 r. (k. 198 – 200), notatka z dnia 9 czerwca 2016 r. (k. 201 – 202), pismo z dnia 22 grudnia 2015 r. (k. 209 – 214), A. O. (k. 738v.-740v), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka K. K. (k. 742 – 744), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760), pisemna opinia biegłego sądowego Marca S. (k. 798 – 814), ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego Marca S. (k. 834 - 835).

W okresie rękojmi i gwarancji ujawniły się wady w postaci pęknięć posadzki w galerii piwnicznej, za które odpowiedzialność ponosiła powódka. Po usunięciu posadzki okazało się, że woda przecieka przez płytę denną. Powódka założyła folię kubelkową na warstwach izolacji i położyła posadzkę. Podczas przeglądu gwarancyjnego, który odbył się w dniu 16 grudnia 2015 r. strony ustaliły, że posadzka będzie podlegała obserwacji do marca 2016 r.

W piśmie z dnia 25 kwietnia 2016 r. powódka przyjęła usterkę do usunięcia. W notatce z 9 czerwca 2016 r. pozwana stwierdziła, że wykonane zostało zaspoinowanie pęknięć choć nie we wszystkich miejscach. Podłoga miała podlegać dalszej obserwacji i w przypadku ustąpienia procesu pęknięcia posadzkę należało pomalować. Ostatecznie w dniu 14 listopada 2016 r. powódka zleciła naprawę posadzki M. W. (2) działającemu pod firmą (...). Posadzka została naprawiona w dniu 30 listopada 2016 r. poprzez wykonanie posadzki żywicznej epoksydowej i nie wykazuje już uprzednio stwierdzonych wad.

Dowód: notatka z przeglądu gwarancyjnego (k. 192), pismo z dnia 25 kwietnia 2016 r. (k. 215 – 216), zlecenie (k. 701 – 702), protokół odbioru końcowego prac (k. 703 – 704), faktura (k. 705), A. O. (k. 738v.-740v), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka K. K. (k. 742 – 744), zeznania świadka M. W. (2) (k. 742), zeznania świadka M. M. (k. 744 – 745), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760),

W styczniu 2014 r. stwierdzono brak czujnika deszczu przy oknie oddymiającym. Brak czujnika nie został zgłoszony przy odbiorze końcowym prac. Usterka w tej postaci nie została ujawniona ani w załączniku do protokołu odbioru końcowego z dnia 9 maja 2013 r. ani z dnia 16 maja 2013 r. Uwag w tym zakresie nie zgłoszono też w ramach czynności kontrolno – rozpoznawczych przeprowadzonych przez organy Państwowej Straży Pożarnej.

Dowód: protokół odbioru końcowego z załącznikami (k. 64 – 65, 66 – 72, 73 – 77, 78 - 81), zestawienie usterek na dzień 3 stycznia 2014 r. (k. 179 – 182), pismo powódki z dnia 4 marca 2014 r. (k. 203 – 208), pismo z dnia 25 kwietnia 2016 r. (k. 215 – 216), pismo z dnia 13 czerwca 2016 r. (k. 217 – 218), pismo z dnia 24 maja 2013 r. (k. 731), zeznania świadka A. O. (k. 738v. – 740v.), zeznania świadka J. K. (k. 741 – 741v.), zeznania świadka M. W. (1) (k. 758 – 760),

Według pozwanej powódka nie usunęła następujących wad i usterek: 1. brak przewodów grzejnych w dwóch rynnach oraz nieprawne przewody w rynnach i rurach spustowych, 2. plamy na suficie w korytarzu komunikacyjnym oraz rdzawe nacieki w konstrukcji stalowej w piwnicy, 3. brak dostępu do zaworu napowietrzającego w pomieszczeniu WC w korytarzu piwnicy, 4. uszkodzenia uszczelek korkowych pomiędzy przeszkleniem a podłogą w galerii głównej, 5. pęknięcia posadzki w galerii głównej i pomieszczeniu technicznym w piwnicy, 6. brak czujnika deszczu przy oknie oddymiającym. Powyższe wady pozwana wyceniła według kosztorysu inwestorskiego na kwotę 101 786,92 zł. Wartość prac w zakresie posadzki wyceniona została na kwotę 41 846,52 zł. W piśmie z dnia 13 czerwca 2016 r. powódka odmówiła usunięcia tych wad. W związku z powyższym w piśmie z dnia 15 czerwca 2016 r. pozwana wezwała gwaranta (...) spółkę akcyjną w S. do zapłaty kwoty 102 000,00 zł z tytułu gwarancji należytego wykonania umowy wskazując, że powódka nie wywiązała się ze zobowiązań wynikających z umowy i spełniły się warunki gwarancji. W piśmie z dnia 21 czerwca 2016 r. skierowanym do pozwanej powódka wyjaśniła, że nie zaszła okoliczność niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Wskazała, że z przyczyn niezależnych od niej nadal trwa usuwanie części usterek a dla części z nich nie upłynęły jeszcze wyznaczone terminy. Co do pozostałych wyjaśniono, że część usterek już usunięto, a co do części powódka jednoznacznie oświadczyła, że nie ponosi za nie odpowiedzialności. (...) spółka akcyjna w S. wypłaciła w dniu 21 września 2016 r. na rzecz pozwanej kwotę 102 000,00 zł z tytułu udzielonej gwarancji należytego wykonania umowy. W związku z dokonaną wypłatą gwarant wezwał w piśmie z dnia 22 września 2016 r. powódkę do zapłaty wypłaconego świadczenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. W odpowiedzi na powyższe powódka spełniła swoje świadczenie w dniu 6 października 2016 r. choć według niej nie zaszła okoliczność niewykonania lub nienależytego umowy bądź nieusunięcia lub nienależytego usunięcia usterek. **Dowód:** pismo z dnia 15 czerwca 2013 r. (k. 91 – 92, 226 - 234), pismo (...) z dnia 15 czerwca 2016 r. (k. 93 – 97), zaświadczenie (k. 98), wyciąg z protokołu (k. 99), karta wzorów podpisów (k. 100 - 102), pismo z dnia 24 czerwca 2016 r. (k. 114 – 115), pismo z dnia 13 czerwca 2016 r. (k. 116 – 117, 217 – 218), pismo z dnia 21 czerwca 2016 r. (k. 139 – 141), korespondencja stron (k. 142 – 145), dowody przelewów (k. 155 – 156, 235), wezwanie do zapłaty (k. 160), kosztorys inwestorski (k. 219 – 225), pismo gwaranta z dnia 4 lipca 2016 r. (k. 231), pismo powódki z dnia 4 lipca 2016 r. (k. 232 – 234). W piśmie z dnia 16 grudnia 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zwrotu kwoty 102 000,00 zł jako bezpodstawnie wypłaconej z gwarancji ubezpieczeniowej w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania. **Dowód:** ostateczne wezwane do zapłaty (k. 146 – 149). Usterki związane z występowaniem plam na suficie i konstrukcji stalowej słupów wynikają z funkcji jaką budynek pełnił przed jego przebudową. Zachodziły w nim procesy chemiczne, które spowodowały nasiąknięcie stropów substancjami olejowymi. Dokumentacja przetargowa nie zawierała informacji, na podstawie których oferty, w tym powódka, mogłyby uzyskać wiedzę co do tego, że ze ścian i stropów mogą uwalniać się zalegające w nich substancje. Powódka w istocie musiała pracować na wadliwym materiale a za skutki związane z powyższym nie może odpowiadać wykonawca. Powódka zaproponowała prawidłową technologię usunięcia wady. **Dowód:** ogłoszenie o zamówieniu (k. 253 – 259), specyfikacja istotnych warunków zamówienia (k. 260 – 283), projekt wykonawczy (k. 284 – 544), przedmiar robót (k. budowlanych (k. 545 – 698), doniesienia prasowe (k. 699 – 700), pisemna opinia biegłego sądowego M. S. (k. 798 – 814), ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. S. (k. 834 - 835). **Sąd zważył co następuje:**

Przedstawione wyżej ustalenia faktyczne prowadzą do wniosku, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Roszczenie o zapłatę powódka wywodzi z faktu, że pozwana mimo braku do tego podstaw, gdyż nie zaistniały stosowne przesłanki, skorzystała z uprawnień wynikających z gwarancji udzielonej na zabezpieczenie należytego wykonania umowy z dnia 27 maja 2011 r., w wyniku czego gwarant wypłacił pozwanej żadaną kwotę 102 000,00 zł. Powyższe skutkowało obowiązkiem powódki zwrotu gwarantowi wypłaconej w tym trybie kwoty i świadczenie to powódka spełniła, co znajduje uzasadnienie w postanowieniach umowy o współpracy w zakresie udzielania gwarancji ubezpieczeniowych łączącej powódkę i gwaranta, tj. (...) spółki akcyjnej w S.. Zapłaty powyższej kwoty powódka dochodziła powołując się na trzy alternatywne podstawy prawne. W pierwszym rzędzie wskazywała na art. 415 k.c.,

gdyż jej zdaniem, działanie pozwanej polegające na nieuprawnionym skorzystaniu z gwarancji skutkujące szkodą po stronie powodowej jest zawinione. Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd nie podzielił stanowiska powódki co do podstawy odpowiedzialności pozwanej, wskazała, że skoro pozwana skorzystała z gwarancji wbrew umownemu zobowiązaniu i umownemu charakterowi gwarancji (nie wystąpiły bowiem przesłanki nienależytego wykonania umowy) to jej odpowiedzialność powinna opierać się na art. 471 k.c. Jako trzecią podstawę prawną roszczenia powódka podała art. 410 § 2 k.c. wskazując, iż świadczenie wypłacone przez powódkę na rzecz pozwanej, za pośrednictwem gwaranta, nie miało przesłanek materialnych do wypłaty a zatem stanowi świadczenie nienależne. W ocenie Sądu nie zaistniały podstawy do oceny zgłoszonego przez powódkę żądania w oparciu o art. 415 k.c. a już z całą pewnością w oparciu o art. 471 k.c., gdyż dochodzone roszczenie nie wynika z kontraktu. Mając na uwadze okoliczności sprawy i twierdzenia pozwu oceny prawnej żądania dokonać należało w kontekście art. 410 § 2 k.c., zgodnie z którym świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Poza sporem w niniejszej sprawie był fakt zawarcia przez strony umowy o roboty budowlane z dnia 27 maja 2011 r. Nie było też kwestionowane, iż powódka prace zlecone tą umową wykonała, o powyższym przesądza zresztą treść protokołu odbioru końcowego robót. Oczywistym było też, że pozwana zarzucając powódce, iż nie wywiązała się ze zobowiązań umownych skorzystała z gwarancji udzielonej jej przez powódkę tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Sam fakt, iż istnienia gwarancji oraz praw i obowiązków z niej wynikających także nie był przedmiotem sporu. W świetle tych okoliczności i twierdzeń stron procesu, ocena żądania w kontekście normy art. 410 § 2 k.c., wymagała zbadania czy w istocie świadczenie spełnione przez powódkę na rzecz pozwanej za pośrednictwem gwaranta, którego obecnie zwrotu się domaga, było świadczeniem nienależnym. Wskazać przy tym należy, że świadczenie nienależne występuje w sytuacjach, gdy zubożenie i wzbogacenie są wynikiem działania zubożonego mającego na celu spełnienie świadczenia („działanie świadczeniowe”), które okazało się nienależne. Jest to szczególnie przypadek bezpodstawnego wzbogacenia. Nienależne świadczenie występuje wtedy, gdy wzbogacenie następuje z woli zubożonego, który świadczy, wobec czego może on, co do zasady, żądać zwrotu tylko wtedy, gdy działał w błędzie albo gdy wola przesunięcia majątkowego z innych powodów straciła aktualność (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2016 r., II CSK 760/15, Biul. SN 2016, nr 10, s. 11). W rozważanej sprawie powódka twierdziła, że pozwana uzyskała korzyść majątkową kosztem powódki mimo braku spełnienia materialnych przesłanek do wykonania uprawnień z gwarancji. Rolą Sądu było więc ustalenie, czy została spełniona przesłanka nienależytego wykonania zobowiązania uzasadniająca uruchomienie roszczeń z gwarancji. Należało zatem zbadać czy faktycznie w wykonanym przedmiocie umowy zaistniały wady, które dawały podstawę do tego aby pozwana skorzystała z uprawnień wynikających z gwarancji. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala, w ocenie Sądu, na poczynienie ustaleń, iż zaistniały wady, za które odpowiedzialność ponosi powódka, a których nie usunęła. Niewątpliwie w okresie gwarancji udzielonej przez powódkę pojawiały się usterki czy wady, niemniej jednak zostały one przez powódkę usunięte. Natomiast część roszczeń pozwanej kierowanych do powódki, artykułowanych jako usterki czy wady, w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego okazała się bezpodstawa. Wśród usterek i wad, których usunięcia przez powódkę domagała się pozwana, i które stanowiły podstawę uruchomienia roszczeń z gwarancji były: brak przewodów grzejnych w dwóch rynnach oraz niesprawne przewody w rurach i rynnach spustowych, plamy na suficie w korytarzu komunikacyjnym oraz rdzawe nacieki w konstrukcji stalowej w piwnicy, brak dostępu do zaworu napowietrzającego w pomieszczeniu WC w korytarzu piwnicy, uszkodzenia uszczelek korkowych pomiędzy przeszkleniem a podłogą w galerii głównej, pęknięcia posadzki w galerii głównej i pomieszczeniu technicznym w piwnicy, brak czujnika deszczu przy oknie oddymiającym. Odnosząc się kolejno do zarzucanych przez pozwaną wad Sąd wskazał co następuje. Jeśli chodzi o przewody grzejne to w istocie podczas odbioru końcowego robót ujawniono w tym zakresie wadę ale dotyczyła ona mocowania tych przewodów, co wynika z treści załącznika do protokołu odbioru końcowego robót z dnia 9 maja 2013 roku. Wada w tym zakresie wyszczególniona pod pozycją 4.1.4. (...) w pkt 4 (...) została jednak usunięta co wynika z treści protokołu odbioru końcowego robót po przeglądzie komisji z dnia 29 maja 2013 r. Okoliczność tę potwierdził również zeznający w sprawie świadek M. W. (1) i świadek A. O., który wskazał, że powódka wykonała przewody w całości, zgłoszono w tym zakresie usterki, które zostały usunięte co zostało

odzwierciedlone w protokole odbioru z dnia 29 maja 2013 r. zawierającym adnotację o usunięciu wszystkich usterek. Zeznania te potwierdził również świadek J. C., który sam sprawdzał czy przewody zostały zainstalowane w rynnach, wskazując, że ich brak pojawił się dopiero w przeglądach gwarancyjnych. Powódka usunęła też w maju 2014 r. usterkę zgłoszoną w styczniu 2014 r. polegającą na niesprawności przewodów. Wynika to zarówno z zeznań świadka J. K. jak dowodów z dokumentów w postaci zlecenia naprawy, protokołu odbioru prac oraz faktury wystawionej z tego tytułu powódce przez zleceniobiorcę. Natomiast podczas odbioru końcowego z dnia 29 maja 2013 r. - a więc w czasie do tego właściwym - nie zgłoszono braku przewodów. Nawet bowiem w sytuacji gdy w okresie gwarancji i rękojmi pozwana po raz kolejny stwierdziła braki w tym zakresie, oczywistym jest w świetle treści protokołów i zeznań świadków A. O. i J. K., że powstały one później, tj. po odbiorze. Wobec tego późniejsze stwierdzenie braku przewodów – czego zresztą Sąd nie wyklucza – nie może obciążać powódki. Argumentacja pozwanej zaprezentowana w odpowiedzi na pozew, zgodnie z którą komisja odbiorowa nie była w stanie dokonać tak szczegółowej kontroli i mogła nie spostrzec tych braków jest całkowicie nieuzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że przecież istotą działania komisji odbiorowej jest dokonanie wizji lokalnej kontrolowanego przedmiotu w taki sposób aby zweryfikować poprawność wszystkich elementów zleconych do wykonania, między innymi w celu wyeliminowania wszelkich wątpliwości przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności za ewentualne wady w przyszłości. Ewentualna nieodpowiednia organizacja pracy komisji odbiorowej, w szczególności w zakresie niedokładności czynności kontrolnych nie może obciążać powódki. Słusznie zauważyła zresztą powódka, że skoro komisja odbiorowa ujawniła niedokładność w postaci braku mocowania to tym bardziej powinna spostrzec brak przewodów. Jak natomiast jednoznacznie wynika z zeznań świadków A. O. i J. K. przewody te zostały położone i na moment odbioru znajdowały się w odpowiednim miejscu. Nie zmienia oceny Sądu w tym zakresie fakt, że z zeznań innych świadków wynika, że przewodów nie było. Jak już wskazano nie można wykluczyć, iż w okresie po odbiorze faktycznie przewody te zaginęły jednak brak jakichkolwiek podstaw by czynić powódce zarzuty z tego powodu.

Odnośnie wady w zakresie plam i zacieków na suficie oraz konstrukcji stalowej, jak wykazało postępowanie dowodowe, za taki stan rzeczy odpowiada tylko powódka. Biegły sądowy w swojej opinii wskazał, że z uwagi na funkcję jaką budynek pełnił przed przebudową jego stropy nasiąkły substancjami olejnymi uprzednio wydzielanymi podczas reakcji chemicznych jakie w tym budynku zachodziły. Dokumentacja przetargowa, w tym projektowa, nie zawierała informacji, z których oferenci mogliby uzyskać wiedzę, że w sufitach i ścianach budynku zalegają substancje, które mogą się uwalniać. Opinia biegłego jednoznacznie wskazuje, iż powódka zmuszona była do prac na wadliwym materiale i za skutki w postaci plam i zacieków nie może odpowiadać. Podkreślić należy, że – jak wynika z dowodów z dokumentów, w szczególności w postaci wystąpień wykonawcy oraz zeznań świadków powódka, mimo braku takiego obowiązku, zaproponowała rozwiązanie problemu poprzez rozebranie stropów, wyczyszczenie belek stalowych i przygotowanie od nowa. Z treści opinii biegłego wynika, iż powódka proponowała dobrą technologię usunięcia wad. Pozwana jednak na tę propozycję nie przystała z uwagi na jej koszty oraz wydłużenie okresu realizacji umowy. Okoliczność ta nie może obciążać jednak powódki, która w zaistniałych okolicznościach proponowała właściwe rozwiązanie, na co nie uzyskała zgody pozwanej. W konsekwencji powyższego Sąd nie znalazł podstaw by obciążyć powódkę odpowiedzialnością za przyjęcie przez pozwaną nienależytej technologii wykonania prac. Odpowiedzialnością z tytułu rękojmi i gwarancji nie mogą zostać objęte wady, za które powódka odpowiedzialności nie ponosi. Oczywiście nieuzasadnione są zarzuty pozwanej odnośnie usterki w postaci braku dostępu do zaworu napowietrzającego w pomieszczeniu WC. Przede wszystkim wskazać należy, że zawór jaki został zainstalowany przez powódkę był automatyczny, a zatem sam się odpowietrzał i nie wymagał czynności konserwujących. Okoliczność tę potwierdzili świadkowie A. O., J. K., M. M. oraz M. W. (1). W związku z tym projekt (dostarczony przez pozwaną) nie przewidywał tzw. rewizji czyli dostępu do zaworu. Zresztą podczas czynności odbiorowych pozwana nie zwróciła nawet uwagi na brak dostępu do zaworu, powyższe nie wynika bowiem z treści stosownych protokołów. Niemniej jednak, w sytuacji gdy pozwana w okresie gwarancji zgłosiła wadę w postaci „braku rewizji” powódka wykonała ten otwór, co nastąpiło w dniu 4 lipca 2016 r. i znajduje potwierdzenie zarówno w zeznaniach świadków A. O., J. K. i K. K. jaki dowodzie z faktury VAT nr (...) wystawionej na rzecz pozwanej przez wykonawcę tych prac (k.767). Istotnym przy tym jest to, że pozwana nie wskazała miejsca, w którym otwór rewizyjny miał zostać wykonany, mimo iż powódka – na co wskazywał świadek A. O. – zwróciła się do pozwanej z prośbą w tej sprawie, wobec faktu, iż nie było tego w projekcie.

W konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, iż powódka wykonała umowę nienależycie, w szczególności by nie usunęła w sposób prawidłowy zgłoszonej w tym zakresie usterki.

Zgromadzony materiał dowodowy nie dał również podstaw do stwierdzenia by za uszkodzenia uszczelek korkowych przy naświetlaczach w podłodze galerii głównej odpowiadała powódka. W tej kwestii wypowiedział się jednoznacznie biegły sądowy wskazując, że nie ma żadnych zastrzeżeń co do wykonania prac w tym zakresie. Uszczelki nie były przedmiotem uwag w protokole odbioru końcowego co też nakazuje przyjąć, iż zostały wykonane prawidłowo i zgodnie z projektem. Natomiast przyczyną powstawania uszkodzeń – na co jednoznacznie wskazywał biegły w swojej opinii - było to, że projektant nie przewidział zabezpieczenia korka. O ile bowiem materiał w postaci korka jest estetyczny o tyle rozwiązanie to nie sprawdziło się w danych warunkach, tj. w sytuacji gdy jest duże natężenie zwiedzających, zwłaszcza poruszających się w butach na obcasach. Korek jako materiał miękki w tych okolicznościach łatwo ulega uszkodzeniom. Zgłoszone wady to uszkodzenia mechaniczne niewynikające ze sposobu wykonania uszczelek, a z rodzaju zastosowanego materiału, na który powódka nie miała wpływu bo taki wynikał z projektu. Potwierdza to także świadek A. O. i M. W. (1). Tym samym nie sposób przyjąć by powódka ponosiła za tego rodzaju uszkodzenia jakąkolwiek odpowiedzialność, zwłaszcza że pozwana twierdziła, iż powódka ten zakres prac wykonała nieprawidłowo, nie zaś, że użyto korka choć powinien zostać użyty inny materiał.

Jeśli chodzi o pęknięcia posadzki w piwnicy to postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że faktycznie w tym zakresie robót wystąpiły wady, które były wynikiem wykonania w nieprawidłowy sposób. Zarówno z treści notatki z przeglądu gwarancyjnego jak i z zeznań świadków A. O., J. K. a także K. K. wynika, że obie strony zgodziły się z tym stanem rzeczy niemniej jednak poczyniły ustalenia, że będą obserwować tę posadzkę do marca 2016 r. Podyktowane to było tym, że proces budowlany jest dynamiczny a na przestrzeni czasu obywa się „praca materiału”. Po czasie obserwacji sytuacja nieznacznie się pogorszyła i powódka w listopadzie 2016 r. dokonała naprawy tej posadzki. Potwierdzają ten fakt zarówno dowody w postaci zlecenia i protokołu odbioru końcowego prac jak i zeznania świadka M. W. (2) (dokonującego naprawy) oraz K. K., która „widziała piękną posadzkę”. Wprawdzie naprawa miała miejsce po okresie gwarancji, który zgodnie z postanowieniami umowy upływał 16 czerwca 2016 r. i w tym kontekście można by stwierdzić, że pozwana miała podstawy do skorzystania z uprawnień płynących z gwarancji należytego wykonania umowy. Niemniej jednak nie można pominąć faktu, iż to nie pozwana w ramach środków uzyskanych z gwarancji naprawiła posadzkę, tylko – co nie było kwestionowane a jednoznacznie wynika z materiału dowodowego – powódka własnym kosztem. W świetle powyższego wniosek jest taki, że pozwana dysponuje kwotą uzyskaną z gwarancji na naprawę posadzki, którą to naprawę wykonała powódka we własnym zakresie ponosząc z tego tytułu koszty. Tym samym uznać należało, że o ile w tym przypadku zaistniały przesłanki do skorzystania z gwarancji, o tyle kwota w ten sposób uzyskana przez pozwaną winna zostać powódce zwrócona, w wysokości wynikającej z kosztorysu inwestorskiego (41 846, 52 zł), gdyż stanowi korzyść uzyskaną bez podstawy prawnej. Odnosząc się do ostatniej ze wskazywanych przez pozwaną wad, a mianowicie braku czujnika deszczu przy oknie oddymiającym to nie budzi wątpliwości Sądu, że został on przez powódkę zainstalowany. Wynika to choćby z treści protokołu odbioru końcowego, w którym nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Skoro brak tego czujnika nie został zgłoszony przy odbiorze to uzasadnione jest domniemanie, że został on zamontowany, a pozwana nie zdołała wykazać, że było inaczej. Jak zeznał świadek J. K. czujnik jest powiązany z systemem pożarowym a uwag w tym zakresie nie zgłoszono też w ramach czynności kontrolno – rozpoznawczych przeprowadzonych przez organy Państwowej Straży Pożarnej, co potwierdza stanowisko Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w S. z dnia 24 maja 2013 r. Argumentacja pozwanej, że komisja odbiorowa tego braku nie zauważyła, nie zasługuje w żadnej mierze na uwzględnienie z przyczyn, o których była mowa przy ocenie wady polegającej na braku przewodów grzejnych. Późniejsze, po odbiorze końcowym, zaginięcie czujnika nie może w tej sytuacji obciążać powódki.

W świetle powyższego należało dojść do wniosku, że powódka spełniła świadczenie nie będąc do niego zobowiązana, a w związku z tym jako świadczenie nienależne podlega ono zwrotowi. Powódka wykazała roszczenie nie tylko co do zasady ale także co do wysokości, której pozwana w żaden sposób nie kwestionowała, a która w świetle kosztorysu inwestorskiego i kwoty wypłaconej z tytułu gwarancji nie budziła też wątpliwości Sądu.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których autentyczność nie wzbudziła wątpliwości, zeznań świadków oraz opinii biegłego sądowego M. S.. Podkreślić należy, że zeznania świadków A. O., J. K., M. W. (2) i M. W. (1) w istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestiach, korelowały wzajemnie, były logiczne i znajdowały odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale z dokumentów i opinii biegłego sądowego. Jeśli chodzi o zeznania świadków J. C., K. K., M. M. i H. A. to Sąd uznał je za niewiarygodne w zakresie w jakim nie pokrywały się z pozostałym zebraniem materiałem dowodowym, chodzi tu o kwestie związane z otworem rewizyjnym, uszkodzeniami korka, czujnikiem klapy oddymiającej czy plamami i zaciekami na suficie.

Jeśli chodzi o zeznania świadków N. W. i M. Z. to niewiele wnosiły one do sprawy, świadkowie ci mieli jedynie ogólną wiedzę w zakresie wad i usterek sprowadzającą się zasadniczo do świadomości ich wystąpienia dlatego też Sąd nie czynił na ich podstawie ustaleń. Kierując się kryteriami, o jakich mowa w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd uwzględnił także opinie pisemną i ustną uzupełniającą biegłego sądowego M. S. albowiem jest ona spójna, kompleksowa wydana w oparciu o całokształt dowodów znajdujących się w aktach sprawy zaś wnioski tej opinii są jednoznaczne i stanowcze, a żadna ze stron nie podważyła wniosków sformułowanych w opinii. Sąd pominął dowód z opinii bliżej niesprecyzowanego biegłego sądowego. W tym zakresie, na który miał być powołany biegły materiał dowodowy był wystarczający aby dokonać rzetelnej oceny a przede wszystkim nie wymagał posiadania wiedzy specjalnej i w istocie zmierzałby do nieuzasadnionego przedłużenia procesu i nieuzasadnionego generowania kosztów. Taka wiedza nie była potrzebna do ustalenia czy prace w ogóle zostały wykonane i odebrane. Biegły nie miał być bowiem powołany na prawidłowość wykonania prac, która już tej wiedzy by wymagała. Biegły nie może też sporządzać opinii na fakty co do których to Sąd ma obowiązek się wypowiedzieć. Jak już wspomniano powyżej, tak sformułowany wniosek dowodowy służy tylko przedłużeniu postępowania o czym świadczy fakt, że okoliczność, na którą miał być dowód przeprowadzony nie została wskazana, a pozwana na ostatniej rozprawie cofnęła ten wniosek nie potrafiąc bliżej go sprecyzować. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 102 000,00 zł o czym orzeczono, w pkt I sentencji wyroku. Orzeczenie o odsetkach ustawowych za opóźnienie znajduje podstawę w przepisie art. 481 k.c., przy czym odsetki zasądzono zgodnie z niekwestionowanym żądaniem pozwu od dnia 23 grudnia 2016 r. jako dnia wniesienia pozwu.

W tym stanie, w oparciu o art. 98 k.p.c. Sąd orzekł, że powódka wygrała niniejszy proces w 100 % i na podstawie art. 108 k.p.c. stosownie do wyniku tego procesu szczegółowe wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu.